9.73

Повѣсть отъ Ордѣ

Сія книга сербски извлѣчена собранемъ рѣщерії трієхъ
и слѣдовательно изъ многихъ синтезъ

Бѣ король римскій Ираскъ, имѣлъ жену любезную
Аполонію, Ираи великого князя Мосовскаго дщерь,
пріѣхашкі совсими слугами и дворомъ своимъ. И живяхъ по
Аполонѣ дворомъ своимъ король Ираскъ и имѣлъ съ нею
дочерь, именемъ Ираскъ короля Аполона и королевы
короля Ираска сія была велми разумна и убитна
велми добре, и полюбилася королевѣ Аполоновой
великою любовію и вопрошаше ю часто и молише ю
о своемъ великомъ печали, для чего никогда не весела
никако не хотѣла показати. И рѣша ему королева мати ея чтобъ
невѣстицѣ своей рекъ, и онъ вопрошаше ю, но она никому
никако не хотѣла сказати. Бывшіи же ему и самому
пріѣти къ королю Ираску по дщерь свою короля Ираска
ради своего королевства, и тогда сія король Ираскъ
выѣха изъ своего града и поѣха въ свое царство, и
сдружева ѣдучи Ираскъ Ипполитъ, и полиса ему пріѣхати
король Аполонъ и синиса направишкі ѣдучи короля своего
изранили нашего и его самого побиша, и другіе ранили,
и которыи ра[зумѣ]ша ѣхати не могоша [и] слугы его побиша,
Ираскъ король и Аполонъ своего королевства
и всѣми
стало и слугы его
слугы и Аполостива Ираска
чое сталося. Полиса
и вѣсти дворомъ
вала дщерь своя
Королевна хотѣвши спомянути
Ему Михаилъ человѣче

тѣло короля Фалона на четвертое полудне его выно
Апостолъ повелѣ вземши всѣ мощи Апостолъ и
вратити хто в морѣ короля Фалона хотячи его вѣл
рудъ ограбити тѣмъ ... хто шло пут
ный хто вертаючи ... ломъ выранъ. Иноли вѣщи и проклят
нова рѣчи, бѣ король Есмѣнъ Есмѣнъ и
вѣрал и король Фалоне ... смѣлъ
с повѣрати, волу твоего шлюбу ... ему
лѣнъ. рѣ король ... мене ... простити
ти. и тако вся с повѣрала пор ... ва его
ловалъ королевою Фалоновою. и на ... и
вѣрно рубровъ и тѣлъ мужа ... Фалон
дѣйну его поѣхъ, и ... ва и ... Ма
шатоса чинило пору ... ую. и ... ролъ
мене загубѣ и Фалона, и посла ... Фалово
вати поши ... ва, и по ... ого
перенего прѣшло ... ванъ ... ый
ный чловѣкъ в морѣ Есмѣнъ ... ро
шого прѣятеля ... ому, ... не
ля тако хочу вчинити. и ... ...
рого арѣстой.
вод зло воли против ... и ... ро
короля не порушитъ ... ...
ѣнна пастан ... ѣнна своего ... ...
Сам ... по короля то с повѣрала. и по ...
рубъ ... ролъ ... ... Есмѣнъ ... ...
рѣ ... ...
рѣ ... ...
нути ... ...
сод ...
... ...
... ...
...

мнѣ ѥй вси весело грѣшали пона пополе. и пароб, ѕло
ѣкї горѣ ино ѥ дѣявши. жена его повела вѣрну вѣми хорошую
помору. И полѣ ѣкї король в лонинрї пречинилоса королю с
ѹ ѩмѣнь. Нѣ вѣла ѥму навлѣ его королева днѣпѣйно
королѣство Его нисхуш толко жѣнам дѣявша которая его вѣла
дото города и бѣ рѣка захарова.

Бѣрѣшкї то королевкї вишѣчи, и нѣкїло короля по рѣкї
хали Его ѣсѣпатаи ѣнѣлѣбли Его ѣатаи днѣпѣнѣм в дѣломостѣи
лѣвѣи, жѣнам королева в лѣвѣ дѣсѣ ѣкѣ ѹ ѣсѣла
поѣхала ѣсѣпатаи короля мѣлѣ ѣдуша, дѣкїто могла жѣнѣм
ѣкую в дѣломо лѣвѣи, ѣхали в вѣлѣшѣе рѣ ѣковкї И много дѣрѣй
ѣшучкї повѣ сторона короля, И пошал мѣлѣ ѣка пророка,
и мѣлѣ по рѣвѣ королеву. Жѣна ѥму на торѣла почѣна,
Прѣла дѣрѣй головѣх Еѣи дѣрѣ лѣжа дѣломаѣ ѣшую в
роло жѣнѣм ѹ короло мѣлѣ ѣдушу потѣрѣй гнѣв бѣва,
рѣла дота повѣда ми ѣсѣи дѣкїсто, Мѣрѣ рѣ госпо дно
праздо тока повѣда, и ѥ дѣкї горо ѣвѣлѣ ми вѣсѣ таѣ, и
ѣ ни оли пѣрѣстѣѣ ѣ та вѣсѣ нѣкїва, Мѣкїѣ вдя ѥ свои Ми
жѣчѣма тѣ ѣ ѣ вѣдѣтаи. И торѣшкї згинуѣнѣ, жѣна ѣкї ла
вѣлѣкїй дѣлоѣна и почал дѣмѣтаи и лапатаи шѣнучкї рѣнѣ
родѣя своѣго и тарѣнудую вѣ торудѣся родѣла. И хто ѣкї ѣ ѥ
вѣдѣл нѣкѣ ѣкї таѣ тво ѣ его сѣрдца и то ѣкї нанѣ ѥ
сѣторѣчкї нѣпала, и короѣво ро ѣ дѣкї лася дѣло. ѣнѣ
могарал ѣха нѣла ѣпона. И прѣло зоне ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ
фѣя начѣла проси ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ

Королева їхнїй ласкавїй пригадала їй, що
мовляли їй невдалю рихтати. Нилі немогла
їмовити
їй що. Прикликав мелінь проро, прежде и всїй Есте, на
королевую їдита. їхотяли Есте рихтата дабити. Жилі его
дївка жпросила. Ато Есте хотелі рядного вчинити,
Абися вамо тая дєла їстала. Ісперє мелінь панове
ва повідав вашого короля мелиадуса потому дабі самого
себе ісвого королєства ібе всїх слуг своїхо. Вони почали
говорити мерлину. Проси та прежде го повернем на наше
короля мелиадуса. рє мелінь розтрє рє его вимите,
Ібежаків мерлинь чірного марєнца потому дабі пролє
ства сулєщого імєнєм говорнар потому дабі побє
зрому доїхаїся дяда свого ібрата. дежило вел мірозрки
имудрец. Прє ньє говонарє їхми сїйка королєва їхова є
дєчкі мудрости ірицєрству, и вінв потамово розротиці
Хочє дабити ірицєрству, хотя нехочє имєа вітєна,
ині жназа тутєє незнаю їдрнаго его умь намою волю
инамодлівую ібєщу его хочу сховати ібпєпаїся
Жидвнаполє дружно.
Мерлинь рє ідолжєс рава
ібото поєхали їжа вмає. Ізрутого рона прієхали подно
рєцу поторо имя прішина. Стоєрєкі Єсли дабі потрада
Жона пина нємогла дабі рихтати рочу, Ізгорлєс рєкі дабі
стовь мурованьєї, ібнанємь слова дабили вірбітєи зрадь
поторіє говорі всє вопрі хотяся собрати на колпрієє
рєкі рєцєрєкі. Мелінь вьіказав ай мо рєчь што с, рє гово
надо ічтуслова дневзив поторіє говитє рє мелінь
то малоть дабі на кобиєє рєцєрєкі насвоє тал Цєза
ло Іерєкуна поторо то мало бьіти вєісолю сєцє ірицє
ства, и єва маєлали ібни вєлику рє ивєлику гоно
ібіри ни мають бьіти королєвичо всєго королєства
рєєя вару Абьі нєпоги твои ібачиаєв, рє говонадв
молів ібачиаєв немає погинути Потом х мого
ібоми поєха ічтуль ібрієха повдавцо. ітора х. а

рита. до Анѣ панна ѥго прѣшла и рала ѥму има ѩ королевай
нурѣи, рѣпь мѣлинь дѣвоу понѣси рита в гороло нѣгоно Є
Отвѣрѣ. Дати Мо[ѕ]ѣ тамо на ѩти куда своѥго, рѣлѣ поне
ма Ѥго вѣлично. А мѣлинь поѩ спанѣми ура вѣла ѥнала
пана короля мѣлиарѣша зачарована ѩта ѥѩ ѩмали. прѣли
Ѥ завѣта Єсли нама не сповѣраѥ короля мѣлиарѣша ѩѥ
на много хѣтрована ѩаѩ ѩѥ ѥго нѣрала но ѥго вѣлѣ ми
миловала Ѥдно ѩѣли сама себѣ, и ѩнѣ ѥѩ гроно праѳовали,
ѩѥна рѣла подѩти ра вамѣ вашого пана короля мѣлиарѣша
ѩвѣлѣмися возѕровалѣ вѣлѣми вѣсѣлѣ прѣли вѣлѣ ѩно
ѳ совѣ народѣ вчинѣ вѣлѣ вѣсѣ, затѣ прѣѩ ала
рѣѣна зѣѩтѣмѣ вѣлѣѩно, порала ѥго король ѩѣ ѥго, фо
ролѣ вѣлѣ вѣми фалоѕѣ полороль во, Ѯоли видѣ рила поѣ
ѩѣлѣся ѩѣто рого вѣма фѣѣ рѣта зѣѣ ѣ пошѣло Ѯоли
пѣовѣ видѣли ѕрѣѩана прѣли вѣѩ Єсѣ ожѣнѣѣ рѣѣ вѣсѣли,
ѕрѣли нам ѕѣмѣна ѕороло во тоѣ ѣ много ѕрого вчѣѣнѣ
Прѣлѣ мѣлинь то Єѕро ѕо ѣ ороло ѣ Єсѣ ва вчѣѣнѣ, вчѣѣнѣ
Єсѣ ѣ ѕѣѣ ѕѣ ѣ ѣ

в Дзялдрешенодинтая, рёлардвина в Дзе. рёпороли Іаиш
ёмуима, рёлардвина пяс имаёмуё трайцуй та ёмума
ла ёго рала іина вмиралочкій. Потомпорвалопороль товаро
нарарёпрё ёмуёумли скіна моёго всеволо надшу. іихова ёго
ійпочяласяимо тай вдрно ймуро на бкій Есичсороме невій
іпрайстакінему малу жив ё панятиторно :—

Сочиста моіповерёмо ёпороліманупотобісмо

Коро. макомело всеві брата молошого имене пелу доброго
рёйцера, Сто часволися трайцуй горя дрлиши пяній
ізрадлення ви вионова просипиранни которуіо бкій рало
дни весели лё :— Кгдій то споверали пороліо. манцу
ёйно бкій велми смутё, ивирятодра сполела шоса пра
ластрашій, Убійство многолюдя вгостолнцкій, рё прёсу
пи пядьй служа, прё нелпяся пороліо макоиздрава дрлиш
ле чистомися мячомів напоми. занію если вдрешцо клеча
почясновмрё, рё пороль которуіо дрлиздрава пяві ізтяпро
того немогучнятися, прё пярлтаёкоторое пяво душа
ёйнцли тялв ізтяй хочещо :—

Кдолезнё брата свойго велмидоброго рёйцера ісмяла ійми
лвлятаіпрокляліодя ивмилшів дайтиіёго убкій ёмуплю
ства невядв, ижевіль того доброго послами ёйа вловкій ісопра
цовалися ипрійздли скоро дому. Кдолися напівв дазрло
прёйтиса пити ипороль вкінялв мяко ізтя брата пёлу
потолов вёли моно, ізяло тогдавмё :— Которо зрлиевій
брата пёлу потолове велми моёвілв врядо, Ісподося со
сталобогосдвёту мерлій рядлиняти Двидцятоту доброму
рёйцеру. Потомів Двидцятоёго брадрійв пород ёвочкій, Ісісь
зрудя вёмидоброго рёйцера Брапяевочго

Сочиста моіевчнилося дотрайцяна Которого говопяд
вда пяеволо ёйпяту ипороля мелиадруша :—

Которій пороль мелиадруёбійв велмиіда ижнимцкій
посіпороливоёЕлизаветкій :— Потобяло пороливну
златоздя ясеся, ёйяла пти ібійа доскиудрлна

Королевна была прибыла в то царство турецкому сего лета
А было так: и на всех не было ему ровни только
Одно, было в очах его ясных, жена королевична
так хорошего корня роста царского. Боялся и все свои
земли царство Асбину его ясных царя гарно, и ближние
рада хотя ми вмерети слугу турецкого на морю жене
хочет жаль только трудного, потом направила труди
ну вражу серебряную в питье и поставила в головах ему,
И царица пана носила королевича сына его вышла в полю
та почало плакати. И вирвеный давна вино в ложе сва
ло в ваши напоила пита, другий пита напоила того часу
вмерло. Пятдесят вирвеных заплакала плачо велики, и
разбоялося множество морей, и все кораблие пита в мелкое гово
рят, а двух тысяч смерти заслужила и королевича вморила
Гдуки королева прибыла на ничный ту, и вирвела сына своего
мертва Пала на землю и сомлела, и коли прибыла в память
и повила жинор а видит што тока злого вчинила и где ми ска
вморила. Пятдесят плакала и его вморила, а где морило
Его то который трутизну в тую поставил, и слугу на
и прибыв ели перед короля. А король так велми смутен, бо
а двух тысяч винна, жена мовила то вин вчинив злу тую
трутизну нарадив, а король пустите ее жена бо с тру
тизны нерадила. Лекох тозлий ненавидячий того дила
то вчинив. А то вона было который так велми мудр, рекла
пане да вкажати вам трутизна направлена тока до
твоему сыну чтоб купив патрял домака стерячи
Грецианов который есть в мое упевнен рад его нашим рады
Его будет добре учена. И коро добре поняв, и тая
трутизна справлена нашого полов ничих, и мав в руках свои
панни потка ниж ли мало нати што вчинив, учи
ему чинали трекаса тока и турецкому стерячи дво
ролевала была велми жалона вморивши сына злою
справою и неуправного своего и волела так сама вмерети
и мила нас во ем сущ только ели сына вморила

дчто єсми хотѣлого невѣнніа. і почалася старá наборкі
рѣнь. Атовонаровторкі мѣлъ всѣхъ муро[м] бачкі в порогорна
ѣрѣчкі і почерпкі і почася ромѣлатти. й їна мнѣси їмѣ
трѣіцанъ штоїна терѣла нарадилабуіо трутиньу нарѣіцана.
і мовивѣмуєсмі кі хотовати тебѣ[м] мачохоіо розбрѣсно сме
ти чотиреѣ і вто[м]ѣ. Мєвдруся єсми іпитаи нѣсѣмилисъ
нѣтокарáтоѣ і мовити. ірєвтрѣіцуи нєвѣдуиу дáного
ромѣлатнáтвоєго.

Йкѣіло ноного рáлнѣ сєрдєнпорóйдй в лонницкі і хотѣлося єму
питаи: прѣіщолвнєму трѣіцанъ. Король рєвєкіну при
нєси мипитаи, і ѣворкі ѣрку ѣлмарѣіо ухєстоіали розкіє
питкі. і нашолв ѣрдиноубоівчѣістоє трутинкі, і вузлъ
шкі ѣрдінєєд короліо, д королєвáіа рáкіла в тотвєд. і взачила
в короля ізудá[м] вруд, і напоїлала панєрлáбота нєпивотопіла в
Короліре[м] пани штолоє. й їна нєсмєла єму повєда, й нетодумі
на і мовила нєдоброто тобѣ питаи, рѣ[м] король рлáчого єгоховáт
їна вмóвіла, д король мá повщоєромѣлєѣ мáтнєво.

Трѣіцуя трѣіщолв іпáнаполáнє своє[м] в і на королєвкі попо
чѣлвсяъвємлоіо по короліо Просєчкі в нєго окноторáдъ, д король
єтомилова[м] болщѣ нѣ ли самв себѣ, і нєдомкілилвся рѣкі мá
ї короліво[м] просити, і короліре[м] нєпроси длєсá[м] ну ми ничоговіі
лноіо нєдаворонєно. Трѣіцуя тоє чуловъвєлликополоні в
рáхнєпорáмовалъ ѣдусвоєму, ірєвпанєчкі ємі рѣ короліво
лєвоі ѣливо, поіонє тá прошу мєнісь є ѣдустáти тнєвітто
рый маєшъ нанєє. Нєдоброкі то вирáлъ áкіі моіá мачоха
і моіá пáни ѣмєла, рѣ[м] й їкі єчáє король кі вєлми мудр, і нєзна
чкі зрадкі нѣкоторого долоѣнєє, і нєра кі єї ѣдустиль.

Ирєвєкіну хтолькá єсрадуй, трѣіцуя рѣ[м] тоєвá нѣсми
ѣа єсми нєрадуй, дєпрáва і подлость моіá натомáвєкі,
й мисáлъ нєпоровáлъ áкіі моіá пани зчинула поіи єї моу
ѣливо захоѣатти, рѣ[м] короліво[м] вєкіпи по пуко, рєкі їна
нєбудуу, і король мовивъ тобѣ єсть потинути, штоєсмі
ѣротєла трѣіцуана ѣромѣнєѣ в морѣкі ти. Ирєвповіда[м] ѣдно

нашо то єси тую трутину нарядила, йна рєла ненатєвє,
рє порола дєрлаючого тоно ти погину. Королєвая почала прыка
Королю для бога ту ми мітти, рєлв пороповєда дворо и
галв мєжд, ірєповєда, фто єпєрвв мирєнь, Иполиса йна
вуєла прийємєтти, рєлаїмв товчєннила натрапща на
рєлв пороля намою вєдь сотвєси смєтти нарядила, и тоєта
трапщанв невинє єлив ничєнв, йпачалв єє повєстивве
зєє, исобралв пановв, йположилі тую рєлв перєднли, имо
вилв имо намою вєдь єлитві єсть прадивєсудити нєхо
телю то вамв будєть смєрта в Жнирєпли торно єє вмрє,
фйна немо жєнити, для того што хотєла єйна твоєго
вморити. Ипороля рєлв тогу ваше нєбудєть рєшо й
Иполи то панне вєдали почали велми плакати йєйни
велшую далость што й пане порольєво вмєрєти інєрє
ли ничого; Апороля рєєйну мо трапщане, вїє мнєсли
вдрую роброто йна зло кзрадуїхотєла да вморітти,
йєтощєся єстало ни дли радуйнїла будї йнв вїй
хочєшв нєхай будє тобою вшєволена; И затако по поне
порадповалв куду йпавшв маєжу несмєрти. йвїї трай
хань фалє в всихлюдє робрихв вєлиїносєя ївсітво
рнїй полипрйєтаи нєтолмв нєхти велмо єроброди,
Ипорольєвалїстала вопоной прїпороли, фспороли нєпа
нанєє лїпи лє толмо ненавидєлв совсєго сєда.

Потомєлмо то минувшїй пороли поїха вловкї здоброю
вруднїною, фснивв трапща йтоворнарв фкїєся вчї
ловку, їхали порудрове, фтарапїєхали рва рапщ рєї
єрой исовсєю вроною іспнїтали поєтуєствпороли
Инарєпли йштопороля нєпїно, рє товонарв щто товори
нав тутв єто скїна йставивв рома. Ипрїступи
тїєрусалїмрєї, рєли Короло тві нам нєскїнї ничого
ухото, фсенєхто їнні єствоєто двора мнїєли нас по
губитти йнєпа мнїєли мозвнїтти дото єли вможе,
йвзнявшїї мєчї нихто немогв того йєзбронитти
Йтїї пороли нєтвїї ранєнв смєртною раною вголове,
Айхв нєтвїїхв тужбе забито фсни йєпарва тїїи

плєча,

инъ и нороту которыє Бийли на Божоє писма чинили
Со имъ Бийла рана вробийла повергла ва погинути и короля
меньшаруша двора, Автоимъ Бийла рада короля мила
пожаланого, и имъ Бо часа трайцана Бели парижа плеломъ.
Бий Его спаства невитнал имъ Бийла чиная вробийла, рчила
имъ и потомъ поли трайцанъ прийшо и потомъ, прийшолъ изъ
своєю друженою и Бенилъ и ка и норота своєю друзою испазил
горо ихъ, и но та памети напамети незостал.

Андрій порола Бо царевидели метва жни невздалищто Бий мили
вчинити, рчи ме дий собою ни Бди ни Бди па нестъ
тамо ме вдотеръ дом жевби и ни Бди наш дочнев. и трайцана плана
много совсими людми своими, и трай правили жи по лодва дни
и прочесли порола. Коли Бийли близко города, и Бидли горо
да вчинили вели пли и дало понемъ и погребли почестно и
служили на тамо во пана.

И коли то увидъ порола мако почал много милути чисто, и при
шолъ немудрий хлопе которий Божа вздра жилинний є люди
помелиту, и все што мае Бити, и злато го сто порола больше
любило, рчи порол Бийся Бого, хоче тво сестрене трайцанъ
вчинити те ее вели Далостана, рчи порол и то молодий
дний трайцанъ тому рчи: стоу прийшо, рчи хлопе маетъ
нато прийти, и на свое не будь рчи нанего, и порол чуйка
и говорна потворий Бий вели мудри Бачи што мечъка то еще
не навиди, и Бийся ета ізема йстала, и не вдрший его про,
и чи во лодобрий прийателю и сину, свой мачохи чее вели
не навиди и имъ йси те ее вкорити, по ло здрайцию пота
и порол по чесъ и дъ Бася навчи мудству и будучи во знанъ
нитаи, Коли прозвидаю твою доброту, прийди на трайцанство
горе и по чи во Бели чину и на свою чину никто та не будь
сити речи што Бий тако не вдрано, рчи трайцанъ мистра
ди ми ски Бъ вели таливи хочу по ихати замо не нахому
Бонъ прийати и не вдрному человицу Бало в токи, рчи
говорна нарадувалася сердцемъ завтра по зори Бдала

Трищанувінарадилися ѡтцѣ їмвпотрѣба ївдалисѧ
Тѣло золота нестрѣа росси їхали тимчерезлѣсы и ївдво
ролю перемогу. Говорнарв запала трищану дѣтѣися
неповѣрав хто Анпулѣ есто. Итрищанв мовилв Нрадо
тебѣ слухати. Ихдвій трійхали дворола перемонта
Король его вдачне пізнавв, ічалв ему ратоврую госпо,
Трищу почалв рости ічѣдшати ївмалирнехв и ся ему
дивоватиочали, ідва вшахы ївалатаї лѣпше найнихв
ївсамое его родроти нѣбѣлороны, днихтоналв строне
немо напонисерѣи Нрадв.
Иполи ему бѣлерванадуа лѣ ївнвбѣ вѣлмое родроти ічу
рости вовсѣпо его рѣчѣї Пане ипанѣ ідвій человѣв
дивовалися ему поторшіе его вирѣли, ідвала бѣіла пані
ипана рада тому, дѣвій трищанв миловалв,
Трищу ївнвтѣ служи дворно ипочѣно королю перемонтѣ,
Короли пѣшіхв панато нарворѣсво ему нѣставилв нічало
напротивну ему, Анихтотѣ незналв его хто дипулѣ ей,
Ивлвто король йрну ропу пану вѣлмй пѣнуюташіся р
миловала трищана, ічовила чвчѣѣнно невирало ідвуров
ного младѣнца Нрадтрищу чество, Иполи его тоа вирѣла ачи
ѣ ічшѣлѣ нѣбѣла инѣ толи поршіе таївего миловала
ївсама сѣбѣ, ічѣмо ташася ромшѣлити дѣвій тѣла ла
ду его ївмилоѣ прійти існи попонити волю свою ічмѣ
лиайто Ѣли ему раз на. Нітому непріволити ещѣ мо
ложѣ ватися путало лити, Алиполи бѣі миса йѣвіда
миловати ічѣ нѣбѣі драларо ѣсточу, їволѣла бѣі его
дратичі бѣіти короле воюнадолжно юнаполіщето
порочства Ластобося и невсхоче рламолвроби ічѣсѣ
бѣрѣчу мочего говчѣнити:
Ичѣто тороторна ічна сѣдѣла напопой ворно помор, ічара
повсѣ ѣти товонара, ірѣла ему пане товонарѣ
милуютвоего трищана полище ніжлисѣ ѣ прошу ва
зато привѣди его пато Анкі йно менѣ миловаль

Если ѣкій ѧ того вчинити нехотѣ трійгарѣ ко ѣзвели
по ѣлюсти. І товонаро то слишавъ і разсудивъ ся ѩ не вѣдѣ
ѧ то ѣкій мѣлъ стымъ вчинити і писмо нелагодѣ
Если ѣкій трійчанъ мѣлъ то вчинити дорогѣ ѣкіса тогоро
вѣдалъ парѣ ѣкій ето нечочене. І писалъ Єробрѣ мстивал
королевна для ваше мѣсто вчинѣ будѣ ему повитисѧ
ѣкій ѧ твоіо волѣ попольнивъ. Дѧ ѧ стъ молодъ. Если
талъ коро нестанѣ немѣ нанеточнавъ. І ѣна Єму порадно
вала велми вдано. І сталъ товонаро шолъ до господѣ і ѣкій ло
смутѣ і почалъ мѣслити если трійчанъ то вчинитъ
чо ѣе Аневчинивши то нєробрѣ. І повивъ трійчанучо
мѣслишъ вчинити королевна тебе наѣкі милуѣ Если
Если ѣе миловати нехотѣлъ ѩ на хочѣ сама ѣе вморѣити,
І трійчанъ Єму ѩ писалъ если ма милуѣ зѣкій тоно ю мѣсто ю
за того невчинѣ ю нехай ѣкій тобѣ прінѣ. Но ѣ радо ю ѣй свое
ѣкіти нехочу ратуюсто ѣа ѣсѣ ѣ почѣсно ѣ сторуюѧ мѣ чини
дѧ нѣ наочкій мѣне ѧ до дѣшулѣ Если. І сталъ товонаро
слишавъ ѣ трійчана вѣлѣса тому рѣвовалъ. і ѣ тало во ло
достѣ пачалъ на тало вуюпочѣностѣ ѣойно ѣ чѣ толѣ ѣкій
Єму трійназа лъ. І Єще ѣ то вонаро ѣолѣше ѣ пошто вал вто,
ірѣпо Єму рѣлѣкого нехочѣ тало ѣдное ѣанній миловати. Трійча
Єму рѣвъ ѣдно вѣ ѣ нелодѣ мѣне прійвѣстити ѣдноѣе, Если ѣкій ло
ѣтому трійволѣ ѣ ѣкій мѣ ѣ вѣтомъ рѣ ѣдноѣе. Мѣстокій
мѣне ѧ вородити ѣтого. І на ѣтрій королевна прівала товонаро
ірѣвѣла Єму ѣдноѣе мѣся Если ѧ трійчана. Прівѣ трійчанъ ва
милуѣ ѣдно ю мило ю. І ѣли того нехочѣ вчинити і ѣто ѣкій ѣкій
пѣзрѣ ѣ ѣдноѣе му. ірѣ ѣ королѣна ѣалѣлася трійчана совѣмъ
жѣне ѧ нѣсель. і пошла вѣлми сѣна пѣнучій ѣ то вѣтворѣлся
ворѣла. і вошла вклѣницу і плакала вѣлми ѣдно. Пѣрного рѣна
ѣкіла ѣна вклѣницѣ вровлѣлъ ѣ ѧ милости трійчанъ вѣ. ѣкіла
клѣница ѣкіла ѣ ѣна вѣтворо ѣкіла ѣна ∴
Трійчанъ що мило ѣдноѣе моро ѣ не ѣкіла ѣ ѣ ѣтойѣна та
ѣсть. І ѣна ѣто вѣлѣкій вѣ ѣ ѣсѣ почѣла ѣ ѣ вошла ѣто
голо ѣкіла ѣ ѣ ѣ

Есть єсть то не в[ъ] Іахні і почаєсь мести купцяти і тая рука,
Іжна по вітаючій і того ляхи немогли того хотяла заняти
пала в[ъ] єщи до Соломв. і потуцкі райцярі королевські і короля
не познали што єто єгодіа, і хотячи ли тамо райцярі королевські,
і застали Іжна єєго трайцяна в[ъ] єщи і почала жаловаєся
Пановє, райцяр мя хотяло зневалювати, і ини помали єго
і пуві в[ъ] єлі короля повєдали што вирєли і єщи і ини пани,
Короля заступилвся в[ъ] єлми. Царь и тєтя чюю нічо єсть явно
в[ъ] єлі ледмо, а тая прі ворищо мя Іжну Ляхи сожалєщи
дівєщу, і нашли єго вишнути в[ъ] темницу і товонар в[ъ] то ча
ціло на госпоґ, і проґлвся што райцянь єсть в[ъ] темниці
і тяжіло ему в[ъ] єлми жалость, рєчь самв по собя, до темниці
мя ведмали в[ъ] єсєть Іжнова не в[ъ] дадо што ліпшу.
Пошлв товонар до короля, і которі єго острячали в[ъ] єго соро
мотили говорячи што ли єсь в[ъ] вівчилв райцяна, а тєпєрв
в[ъ] ставзло, і товонарово молвиломі і прайшо перед короля
і райцяна і нуд на колєня, рє пане ґлва бога змилуйся в[ъ] выслу
рєчі моєй, і коро[ль] мови говорячи, і товонар рє пане ту моє
почєтно захована навпоіи хочу вамв повєдати
Король шлв ворну по моруі товонар ваников і єпиза ему всє по
рядку і до в[ъ] єсь. Королєвна ромиловалася райцяна і мо
вила ему всево єрєскі посилаючі до райцяна, і Ісус
райцянь жидал
Король єщи слишал, і в[ъ] почя в[ъ] єлікого сяща мови на райцяна,
Ждали єщи в[ъ] то вовсє товонар у нєровєра, царь и то хочу
спороровєдатися тєпєрь пал вра то рякі будєщо. Аєсли
будєть винно хочу єму в[ъ] єщинити Ісю вину
І пошлв товонар до короля. Аврор послалв порочиц свої, царь
єдіно моя мила і што мнісліш о райцяна, а ту хочу зло
в[ъ] єщинити а твоє ліпости постити. Короле[в]на ини
мєсєда рєчі. Ле ловила зрєсправєливє єсь нєха порікі от
мєти по своєй рада. Царь король дано єсли які вєсхочєш такі бу
дєть єлуфона Аєсли нєвєсхочєш и будєть мєтвої
Іпяна почала тєрпєй самв ніта, і позналв короля а нє єсть
тяна нєприіятєля райцяну, Ишла прі вєсти райцяна

Милиєна Радиловича єї которій нерано хлопа гадай,
Зитрій прийвуєни пере короля Королива мачв, ророчно
вирішив ти двух в Мортвую которіє мало померстій
Цейрного хочу пустити. Которогатий вохоче ітий пусти
по тво вола є Адругій нехай умре, жна не вислала што вчи
нити. Ішлісмла сама всобе Есипушу трійцана Турдк
король Дамн Милиєна Есипушу Милиєнца, тоуріі моєму
намилешому трійцану вмерстій ізамочала, ікороль позна
ві жна милуєти трійцана, йєще єє болши прійстрашій
прислрдо оли Которатвола Турдс, жна почнійся нарела
пусти моєго брата Милиєнца, рс король которій є трійцану вмує
йоль трійцала забрав головы ізамухну мечолв рімо
мастатій ічка тоє вирубши нікогда встіртій:
ірішла і другуі пустійай трійцала Милиєнцолв
тіній што хочшв йкороль рішв вала Есй Милиєца
Хтрійцалв пусейти вмерстій ікарірішла палі шаю
волю трійцала Хмилиєнцолв тіній што хоч
рішв король вала Есй Милиєнца, і трійцуа пусе
вмерстій которій єств вікій вікі: ізамухну
мечолв ісловкі голову єму статій йчка прак
сочывшы ізадніе тіла єго рукою: ірішла тіні
Нікабій трійцала Злабій ніні, ірелв короля
ізамв німфи вмстій ірано трійцала нужусти
Ікоролівка рішла пакі рамв мечв ліха ізго
вмвію ікороли є рамв мечв ічка посмотрішы
На трійцала рішла пакі клво пусті трійцуа
Хлако хочу сама сяе вмйстій тымв мечолв:
ірелв єкороля хому ты ма милуєшв трій
цалка! ічка рішла волмі єго милую нижій на
сбі: Хколій ты єго вмвєшв ја хочу сам
вмйстій ікороли рішв рочно ты ма трійцуа
Хзатымв рішв трійцалу ты вмй прлєв
Хтрійцуа которолова королю ікоролівкі вілі
помно

2

ісполнѣ великий паса. Коли товонаро звидя трапіцана, жѣнів
вельможі, іпійта его нивтаморо пустилв, трапіца ёму повѣ
діветоруру Нивсаштосѣінило, рѣтовонаро. Коли ёси простобы
чоломо порѣло Аѣлії та жаустальв и полиннѣвсіни наволь
тѣнні дѣйтиного зогонѣвсіннла:.

Трапіцанро рѣвітель Нивса тоѣ видя рѣтвіїхмолѣлиёда
рѣлотворнѣ. Бохѣ мѣсяѣ видя рѣвіїхмоёхли вдворѣ порола ма
ѣрлія твоёго. Аѣмѣса вохочѣв пайсти нѣмодѣ та нихво
познатисѣ Ёсі лѣного трапіроѣ жѣтиѣ часовѣ ѣ ёмо и ёмівінося
вѣдѣли. ілюдѣ ѣ талвёму пійтипролѣтѣсѣ вурѣ ѣ та паса
нарѣіжѣствоо. Уполивохочѣв пасатѣва, Порола та своёіо рѣ
поіо пайсти. Цѣлв трапіца вурѣ пайвтаѣ вельмв;.

Инвурѣ прійшотрапіца прѣ порола ивпрадѣ чоло ірѣ хочу поѣха
всвоё землѣ ипвпіно пограмовалопорола ірозрѣшѣ Ліграмвнала
ѣ. Ипорола ёму пограмовалонѣговорно бутѣ, инѣсца ёму
своіо прійалнѣ, Уполи ѣвирѣла порола ѣна што трапіцанвёр
дро, ѣна вѣпла зѣлѣнѣ смѣна. ипослала ёмуінохонима ивѣпла
журны пахолмв. Трапіца йѣсца ражнору пахолцу чого бурѣ
просити, ѣнврѣвпанѣхочу полиѣурѣшѣ рѣцізроль, дѣвѣ ма
пасаль. Ѣѣщѣпорола ѣна послалаёмупросѣкій панѣдѣми своѣ
бѣ Ёго помиловала:. Ипотрапіцанвё мечѣ послалв, ипѣна
рѣла волѣ ѣмерѣти пасѣ мѣча трапіцанва Ниливійти нако
шоіо порольвоіо, ипорошлолася напольлѣсѣ. Отрапіца пое
ха сѣ ражѣ вѣлно волѣ ипвпорольо мацуи ѣговорнародѣ
ивпрадѣли ёмучоло, ірѣтовонаро лѣтивѣ порохо, іо чѣсто пан
прійѣха тоѣ ёмуйійти йдѣсѣ ёго паса своёіо рущоіо надійз
ствоо, Уполи ёго трапіналвѣсело йѣсцяёго паса полиѣнно
вохочѣ дѣпозна ёго:. Трапіца слумѣ ѣвоно ипомолвѣ,
ипчто ёго вирѣ порйѣса ѣвовалвшто ёѣпалѣ:.

Ёго трапіца вѣсѣвсѣ паса. Ипорола та зѣ прійправивій
ёго по трѣха рѣцізру, ипрійправивѣвѣлмі почѣно,
Трапіца вѣлѣ вирѣвѣ, ѣнаѣтрѣ ёго порола паса: ипчуйіло
што моро ѣ порійвѣ ёго ёго вирѣсѣ порйѣ мовилв йѣви
рѣли ёмо лѣпшого рѣцізра. Бурѣчкій ёмуѣнато вѣсѣлнѣ;

Пришли тоткіи цесарскіи и кралевскіи посли до короля Матю. Почали мовити до пословъ короля ихъ посла добрыи рад
ъ Амурат и кралевскіи товарищи радни которыи тобе проси
ли маймо проволо исцоно вали вольность дати тыи
товары перевести. Теперъ тое Мхть прилично мы, если
нехочешь дати. Тогда тое и вмалы перестанеть ту
торгованье што тыи нечестивъ
Слышавъ то король Матеи, и не хотячи ихъ вмалы шко
дити, Амурат выступилъ ихъ передъ короля, кра
посломъ дорогъ сборъ которыи тотеды зъ дали посъ тобе
несли. Подякуйте вашому пану, же вамъ наши проси зделе
своего кралевства дали давати. А теперъ ихъ мы не
можемъ, если ва панъ король Александръ хотелъ тыи ихъ мыт
нехай пришлетъ умеетъ перед нами на полу. Дома ихъ немаемъ
И тобе вамъ дати не моемъ руцъ.
Речи посли короля Матеа тое слышавъ. Мидолиръ поли
же хочетъ вдати тую битву самъ на себе свою руку говорячи,
речи полскіи тумачу тое чинити, же Мидоръ тотеды
фима моего тумача, и кажетъ ми на Амурата не бурз
ся тобе битви если не будешъ великого дорогу чоловъ
Тумачъ Мидоръ тотеды та битва не постанеть хотя не
порозумѣвъ, для того пошла мели Баруша тимного. А потомъ
если король Матеа, Баруша если не могу
и посли ихъ ехали про коло. Исповедали королю Амурату што и
якъ. И Мидоръ повъдилъ которыи тую битву взя. Мидоръ ли
сы чество короля Милиаруша послѣдни чество короля Матеа
Жново постановлено рядъ, для чого мы видели ихъ дуже
рядъ, и ихъ самъ вдали битву не наложенъ.
Тогды Амурат Мидоръ напатися новый рядъ новую сметъ
ихъ вратити нарадили если тобе битве не биты Мидоръ ли
ше. Мидоръ повъдитъ и напатъ и направити того не хочу
Амурати. Цесарю и вамъ вкинь радъ, и которыи

двинулого та дала, і їїни їхали моря ісухо і прийшли вно
новалъ і короля малу і повідали речъ короля Амурата,
речъ короля мало лєпа нєха Бурєтин битва гля двоброве
самсоне, їїнирва по Бруті по дрці всвоєм сурне, і по дрці
Бурє сода монард, і нарадили битву дарє нєдли,
Іпосліпідши по Амурату і повідали Єму, і нарадили биву
двострове самсоне, речъ Амура то лиє мило, і речъ тано ту
вирєлиті ї погорйіндра, Кре вирє, і коли бієї хотів
моєрарії служати тії бієїсь ўєставі тую биву ўвєкі
ниб бієїсь ли между вами. Бо полиса вкірва сєлєсте
нато бивє немодре бієїти дєвєлиоє печали і полоба
што Бурє то велика шпора двольнодрйі Бурє, дюмеда
Єлушто стане велика шпора всему свіу Бурєтє, і
ой не Бурє таш што бієї рома мєшнав. Дьлоєрдн не
вирєлє Єсли лєнцо рйіндра, дюлі Бурє ла Бурє вєлиоє
повроти, Кре Єму Амура, ли нєлодре бієїти Єсли ні нєдю
рєтиданнь готова, і почалъся направлятіи:
Іпороль мало і трйіща, і ввєтрйіндрії пінкі і пане по
новалъсі Єходєчкі бу і повомолилися дгу, бієї ині до
помогъ і ізбавивіх ід Амурата,
Трйіщанъ направився што бієїсь Єму потрєно, дна Бре
трйіща лошкі слуха, і шо в тостилнну бєлахаб, і ва
всє Єрой, і ввси пановєшли против єго:
І пороль мало речъ сійну мо милкі чомуса та имєнє
тамів Коли бієїдта зна хота бієїсь вса ноновали по
роботала нєралъ бієїдв ти битисєлі Єсли ложа шло
са сланє і шо коли нємалъ вєєка, Трйіща речъ пи
нєстрашиїса, дуєна до нєйдурє свочю ласкою: і на
рвіося і налврда до постєнє Єі свою помо, і горькі
прйішла бєсти шло в дре Амура двострове сасоне,
Трйіща речъ бата ли гєлів, і дали Єму дорвре
тєлів

писаль поро повѣда Ємуи потравивсіо зрокоіи нічтожа и потвердивъ
и прия вѣлиЄму подрогого дрѣса:— Трѣщанѣшто вдорыо изъ посла
вострова Амурѣ Єто Балкѣйдривовалося Нимсмѣлов бой
противнѣго, Амурѣща поли прїѣста жрополкѣ свою лорью
Навруу. Ипрїѣталоподмура чемуѣси ѣрополжнѣ лорью, рѣ трѣща
ѣрномузнѣ прѣ поти вѣвѣ лорїи другому тужѣстати, Ипму
рата тыо рѣчо прїѣналомужество, ивоѣлаѣ Єто жпрїѣстати
што Ємуиурра жнязя, Ирѣкив Амурапомни дуіо бѣ ву Бонера
бѣ жда загубѣлохотѣлаѣ дѣстати Ивмоѣго товарѣща дѣлцо
вати нѣдрагата, Ирѣкотрѣщанѣ ѣ бѣ ву пошту поли ранѣ
жпустѣшто поновалѣсиуіо, дѣсли нехочешѣ тѣйся бѣ, рѣ Амура
тотужѣся ибитѣ, Итрѣща рѣчѣ нато Ємипрѣкло:—

И вѣсли ѣта намони ивдарѣлисяота мѣно. дѣмї прѣобрала герой
нѣйурѣ дала ѣта бѣ бѣ мѣ твѣ ипрѣва поламали ѣй
на пѣ сѣломи нарѣ ѣ. ивто ча жѣта спочѣйли жлочи ранѣнѣй
трѣща бѣйврані вѣстѣ чѣ нарокѣ гаровитѣ, Амура бѣ ранѣ
зѣ ѣ ѣ. Ивдалѣмѣчѣй спочалисярубати вѣлѣ мѣ мѣно вѣлѣй
часѣ драла ѣ, ипрїдругоѣ ѣранѣлисяна мѣно мѣстѣ. Ипожали
ѣ ѣ ѣ

Невеселому великому сыну и вооруженіи не потерпіе его дружи
ни его приятели велми смутно и вболѣли его ведно. Чресъ нѣкое
время, и почалися нашиа плачучи. Тимоѳей великіи потерпіе
его сердцу почали шипати глаа ваороты его валяранин :-
рендь короли мало ейнкіе поновлюцы, бо да на почестьи и
трайцанова родзоти :- Справивши его чюдного двостроне пу
стилися шнему многого Мора нашли трайцана велми ранена и вѣ
лми скалапидовилъство его пресошла, инемо нанаѳ стоити
лесинкіе сы ранки нета потерили и ставали. Шо вѣстенѣшо
ки ранено пропще кировитали мо. ейнкіи его повели нашра,
Короли приступи и ранінал трайцана почаловати ими
ловати. Чресъ ему стався чюдо, трайцяя рендь велми ране
есели, диларда его могуѣити здоровъ, и короли его повелъ вуз
ловрати далугу, фаетоне его повелъ нападаа двелишъ всѣхъ
ейграли и вѣйли невево. Сени трайцано скоробкіи,
Настомъ трайцяя трайцо дротоспорнѣ роболалася ранкі надо
вытое сыдесилно и мо вѣстепель, и гдрайи лемарки прило
дѣйи маете што налепшіхъ, Немороѣйлъ дорогѣ стовѣпра
промадое потерала вѣйла кировитал бое немогли злечѣйати, и
што коли прийлагали пейно ране всѣнкого не помагало и
нерозумѣли шъ прийлагати што ране потерал его велми мучы
чюдноі ночкі трайцяя велмися мучы вражишися вонуюрду, и ни
хто приѣступасти шнему не смѣе толко товонаро потодилло
не ступа шенего ницудкіі. И спаналь вирскіі пана своего прій
сяти, и нейкіло чвиа до его плѣвѣ вирѣ дѣкіі его мо познати,
И короли почаланати велми гдоно и мори родзіе всі плана
нейкіі или лесѣ фкорати, умирати, трайцане
почейкі и ротаи рейгрупнаа молодзи полюдного пупиль
Есиовоѣ ру порановалъпуь, Мкіі жеставуе весели : А кіі
вирае нерупьо смѣтьо :-
Ижурскіі трайцяа ласвоѣ постели са, дарінѣ нрнанѣвѣста
потерлапрійшла чюдки, ѣдеѣ велмодно почали планати
велми валодно. Чресъ трайцане Бса тодѣ дрибуь ѣдѣкіі

велми дальноо короли совими всемо драми своими плаа
не перестала. Иполи трійца тое вирѣ. и тыло чому вели дали
и што подумуса ѿиграло дорого. и напали паруси, и тыи имо ве
трохнѣ, пошли дорого дневграли пурѣ пру. и тайшли рвари,
и рѣятнала его доцуна вотвердъ перед ѹрѣ горо вотороли
Жѣ Господа Хѣ Іесѹ Христа Сына Божіего Живого Помилуй Мя Грѣшнаго Аминь
кіев короли лѣнвѣ. то мало всеверону сестру короля фурала
потого вѣлив трійца. шлюб всеверону наша и ѿоту
Узнала пана велми знала ласство ѹрѣ. и не тыло того ранкі
потороі тыі немоти лечіти :. Иполи трійца тыі вѣлиа
мора перегамів. ѹнв столкило велми всех. и въза кородуна
строій. и почало играти што нобудѣ могв.
Коли лѣнвѣ вирѣ въ сталъ и приступи тыи ис ѹзавѣли
шѣ ред. и тыло ему вирѣ велми рано. и тайдуне и далоне игра
бно пошитовно прихито злотогласо. и прилвалв всеба горо
лѣвуо ійна вирѣла суно и пѣшала Аѳ привилася мого :.
Прѣвіла Король прошу тебе прайо вирѣти ѣного рива. и пошли
народ вморусамирва ісхали Аѳродій пошли перестав :.
Иполи трійца перестало играти. почало плакати и прѣіча
жолести по торуо мѣсь. Прѣіступи горо и порозвіла
подсурну, і вирѣли трійцана і ѳторвили его. и тыи мо вѣнув
порозвіле. Иполі тало трійца порола нѣнаоѣкі што
порола Прошуа тые по тора і то тела уа ѣсмо прѣіѣтали,
тыв порол вкі ѣсть ворлѣзи. Коли трійца тое чуло
не больше тыів немощно ѹранкі ѣли пѣрвѣ што са бола,
ѣсли ѣго познаіо так со жѣгнѣ ворла фурата
Ѹ Король спѣіталв ѣго прошу тебе трійцу повѣрѣли жиула
ѣсли. трійца тыв пан. ѣсли ідѣ ѣли ѣноса горора дѣ ѣмли
ѣсѣдитое прѣіто. ѣсли немощно ѹранкі. не могв ѣсли на
ти хлѣба. тыло ѣсли тайше луші і тѣлѣсто тыі: на
мою волѣ рано тыі ра вы ч. ѳ ѣсли пѣ до нехоче лушу тѣ
тыи ѹволчо тыі смѣ ти. или тайи дѣйвото.
Коли король слѣшалв и трійцана тайговорѣкі и жанино

мало милосердие и вдарил ему в праву повергне, ідже пороми єси
рицарь, рекі трицька єсть мо, рекі пороли на рицарю, тій єси
пришол в тамо[ву] єм[ь]ство ра[ди] долгу[ю]щеш уроков. є вмисли
пішлося всі по[р]ли промислити лиш всі лекаре, да вдим
будеться ина рада тодо[ь] почалова ти ему лга ізрадовности,
рицарь ему порадовал в[е]лми в воно и поконь,
ідеромі спороли во[ь]ноть до полацу, і нарадили ему то[ь]ко ворно
лонщій, і вечер[ь] его пріятности нагору в помору ра[ди]ло нарадно
ему мно[ь]о и положили его тамо, А потом в пороли пола порбу
свою и доту, і поли прала ра[ди] мила рано по присоно[ь] по[ь]зди
йного рицера тоста по[ь]рый є в[е]лми немощ ораній, і почалу
ся ізвра[ди]ла бога ідуя мне ізрадо рос славні жовкій возро
уроков, і нарекла ну[ь] раду твоего ізвідала по[ь]тонити, і муж
ся працовати жив могучы, а тамо ра[ди] рицяна, дюлиїна
вирекла ду ранію йну єщтося торило ораній, дорми дні
шань в дрішнуюшій нещта и нволести по[ь]рую мно,
А пороле[ь]на по[ь]раласся нечтерела днісяромилала ейній ній ра
вран почала его тайіти, і рекла нестрашіся рицерь, єси
бурі[ь] ва поло[ь] ю тебе хочу в[е]ліпити здорово зробова, рицяна
рекі же до[ь] ли поли ній то мою жіти ній ю тебе здоров, не
просив ній бога лоше[ь] рестирпі, Панна тайіла дала дале
по[ь]рое знала, ему все на по гордшій єшло, і почала і дота
ічестисамасе[ь]я, ірекла нечно[ь] што чій нити шов ній ми по
трено путо ране, і почала ру розтерати, і рекло є жавлив шо
четвра на ізровита, ірекла сама по[ь]сова єси не бурі[ь] рана ізро
вита дала мужу его по[ь]чинути ій ему немогу помочі, і вестала трій
уана по нестіи жено[ь], і почала спильностано[ь] рану ротерати,
рана са почала сиварити, Ірекла і дота пань ва вину рорешо
ти рану пано, і што єси не могло ластва жити, Ісе[ь]ро по
тормів єси тво[ь] рану то є ціло ізровито. А тото[ь]са ни[ь]то не дум
мі[ь]слив, а тепер вони єсмо єроїхала тій до[ь] ві[ь] помо[ь] ему
зро[ь], рицяна від[ь] тово[ь] вчер. Уадна почала ватити а
ірани и почала нову ластво пріїмати ране, і мала[ь] рь

+ хзанімів
ірдинів ювал

ітавай єто не позналь, и паки таймь єто не видя,
Неприятель короля Артусова видевши то рицерь которы
самъ Артусъ єсть, рекъ трицианъ то єсть Гавайнъ племянникъ Ке
рола Стиѣша, рекъ король Артусъ имѣетъ у себе двор[ъ] пана
и панамъ, и сами посполъ товарищъ. Корбеа нерадъ нати
тавайну. Кемъ было ему вечеру. Стрѣлилъ их рицерь которы
носилъ чотыри щитъ безъзнамени. Деснимъ щитомъ пахолка рва,
рицерь ехалъ велми строно прудко. и носилъ два мечи. Кем прийе
халъ близко, рекъ Гавайнъ. вирителъ вшій того добрего рицера
Короля рекъ ему живый его добре знаю. Гавайнъ рекъ ничимъ
добрый рицерь не смѣе носити двухъ мечъ. Есмъ ихъ нетилъ за
двема рицерей потомъ понатъ добрего рицера. и за велицую
силность и не носятъ два мечи. рекъ король не мою вѣры
цюю рекъ ему тотъ рицерь нѣсть. рекъ прошу тебе поли тайся нашо
рицерь самъ сорокъ лѣтъ его добре знаю что ни вчинѣ и потомъ
рекъ Гавайнъ Пане Есмъ тайся нашолъ рицерь самъ сорокъ которы
тай нетилъ и добрема. Мечи тепелъ не носити. Кеды нужни то
засорми. Поли тай его побилъ рицерь изъ добрема. А по которы
великий рицерь. мечи у него вирвавъ меча. А другий мечъ носилъ
и сурдорема на тѣлѣ. Поли поро то сѣдѣлъ. рекъ тотъ
рицерь не стой ставай а велицую рекъ ему невидя то туна итого
добрего рицера и тутошнего. Столалъ близко туна а рекъ ему
оборнемъ замку.

И назадъ трицать коня поставилъ
рицерь. и рекъ ему харо ивелицое дорости, и ты товарищъ чи
прутого столавелицое дорости. Чася старий горий гавай его рицерь
шано свою рыцеръ жезналъ и не столалъ запала мерзкъ
которы велми миловалъ чуную и роту. А тому рицерь рубе
има не вѣдячи. И назадъ рано пришо король Артурь
рицерь у него коня поставивши рицерь ему коня и рыцерь
и поѣхали и туна и которы сѣ тайся собралъ найдно болота
по замку. А то туна хилъ подолитъ.
Пришли тутъ два короли Короля Банша и Ложъ другий Короля

Станувшы рыцерскій которыи лѣпъ всѣхъ сторонъ зро, Што служыл
при ихъ пут[ь]шествіи тутъ Хрестіанскіе истровыи,
Ишли ихъ до турна воротъ и, хотѣли Анъдало поставитися
рыцерско, Ишлися лучыли ихъ сторонъ вмѣло, и тутъ нападали на
нихъ другъ другъ, и бились бивъ велми тутъ и вельми мочно, што
рыцерскіи парламентъ наѣли. Ихъ королеся рыцерско найдалого
стола, ихъ ѣхали йдну руку противъ короля Анъпиша и ломили
ихъ[ѣ]нии йни велико[е] чудо прогнали многорыцерство,
Гарнотъ дивъ сынъ короля Хрестіана, Гавалъ. тѣшъ. и короля Ар
тамату. Ардиѣлъ, согрѣмо, говоря тыѣе рыцерскіи бийли велми
рогрыѣе. Ишлися йни пустили в тотъ турна, йни вси[ѣ]ли
велико[е] чудо малочасу, и вси немочи противъ йхъ стоя[ѣ]вати,
и[ѣ]хали поля Хрестіанскіи побитыи и политыи и тыѣло рогрызо рыцерь
зрѣма мечи исчѣпливши. Коли вздрѣ зъ другое сторонъ
турнала. и поѣ[ѣ]нити в велико[е] чудо Есилъ чловѣкъ не видѣлъ
немогъ[ѣ]ный тому вѣрити, и почалъ зрабати тѣлми зрыцерство
и[ѣ]стати сюда потомъ: вси которыѣ по видѣли Мовили што
ротыи сего турнал. Куда горыцерство[ѣ] вси зъ[ѣ]лися и немочи стрыѣвати
проти ко. тавали бивъ ранивъ ровма ранами. фанотъ лѣкъ тыи
ранни. дивъ тыѣе, и вси мали ранни тыѣе, и валяни бийли сю
ди,
Ишли короля изъ стола вытягли вирѣ себе поби
того и бийо[ѣ] тамъ. Далостѣнъ што мало не вистися. хотѣ. милова
цаленую и[ѣ]роту всипивъ сидѣлъ, и хотѣлся дѣти йна[ѣ] его нерова[ѣ]лася
и[ѣ]йсти не толко живъ бийся мости. для того посла волати повѣ
сторонамъ нехай буде йспатъ тына, хотѣся того рыцерство мийсли
прийехати и спатъ рано и нарано лѣпше жили перво,
Ишлися воля турна йначе смѣшати вси и росхалися вси.
Короля Хрестіанъ а бийся справили и рогрутому турналъ, Ишли вирѣ
короля тѣшъ шосточнымъ дикъ толмъ рыцерство тотъ турна рокъ
йнъ его горѣнъ звелицую лѣто. Поломи[ѣ]ся поѣха рогрыѣ
рызъ товарыщи то тына постѣе и потомъ, Зарыцерство
зарыцерь лѣкъ на сторонъ ишлися живъ вто рогрутого турнай лѣкъ
бийся ни росправити дасрыцерство сконися вдыѣ то зъ велика
Хрестіанскіи

истуай вдхаврѣ противъ полмирѣ[ка]. Итогда[ва] нашего цѣсаря
вѣчнаго[с]ѧ Ему вирѣшити вѣлики[м] сокрѣщ[ен]ѣ[м] ромѣ
ѧлого тріщанъ[с]каго[с]тва[с]тнѣливо[е] сѣщ[е]. Ишмаилъ[в] Ему
зло насѣщ[е]ще, што вирѣ[ш]ѣ[ш]ъ та[к]ъ[с]каго тріщ[ен]ѣ[м] ѣ[с]торного повѣсму
родъ. Итамъ[с]ѧ Ему вирѣло, й[ш]о[в] нехоче мати й[ш]отуйна[с]то
милуе совѣ[с]ного сѣщ[е]. Ипочалися[с]ѧ ни[ш]е[с]тарій[с]ни[ш]ати[с] не[ш]ѣ
ме[ш]ѣ[с]ѣ[с]ово тріщ[ен]ѣ[м] ѣ[с]палалиргѣ[с]ко[м], Авто[с]й[с]ѣ[с]ѣ[с]ѣ

Будучи в то мѣсяцы пришла цѣсарю грамота которая его вельми
ублажила. Зрѣвши тое мѣсяцы. Цѣсарь рече панове поли
тикѣ въ Сталв. и ми мо[ж]емо ли в томъ моемъ мышленю
тикѣ вамъ повѣдати. Жена ему обецала што будучи мала. Ко
панове не[х]ай поѣдет тому туналу. Тогда ему рече жена
рекучи ему. Господарю мой не[х]ай ти то не буде. Цѣсарица хотѣла
поѣхати потам и въ тѣи мѣста не[х]одила, Цѣсарь видя радость
его не стал. Цѣсарь рече зайсте радого. Жена рекла не ступай
понеже въ дрес[т]ѣ для того не йстанеш што тебе не вельми
маю, Цѣсарь ей рекл[ъ] вельми ласкавѣ. А што ми любо
милала пѣно оскалуса мною не[х]ай нехотѣл мѣлатѣ[ж]
нашла рогого пона продаую здрово. Без другого знамени. Дала
ему свои два братѣи тѣи с[ъ] ним служѣли. Цѣсарь поѣхалъ
Цѣсарица просилъ тѣи его ни[х]ому не повѣдала. Ино поѣха[ш] скровно,
Цѣсарь многорицѣзрѣ вельми многи[х] с[ъ] собо взѣ[ш]а,
Ино ли та вѣдали цѣсаря вси ѹзѣли ми которѣе са на то
радо. Цѣсарь наши строне на поли сѣдѣ. Стало на ню строне против
всих рицѣрово. Цѣсарь ест[ъ] што са будет[ъ] чинити. Которѣи
прѣѣхало пала мужѣ в то. Герой и в то знамени в которомъ
тѣло бѣлѣ вельми цѣлно. Ино ѣго видѣвши почерѣвшѣи
на вельми рицѣзрѣи. Цѣсарь ест[ъ] маѣт[ъ] што видѣти што ему
рѣчинити. Которѣи рицѣзрь. Побруса парѣи врату его,
Гарно рече ѣще ѣсми невидѣ ровни ему на свѣт[ъ]. Ино почѣ тако
вое чюдо чинити што на тѣи рицѣзрави то туналѣ которѣи
тѣи не[х]ала страшѣ[ж]ного. Изѣ ли ко многорицѣзрово. Поѣха потуналѣ
на[ш]ло на[ш]ло ина право вельмо ѣ чюдо чѣнѣ. Ине нашолса рицѣзрь
которѣи тѣи сѣдѣ брати ѣго, Короли лѣв. Цѣсорь и цѣсорь
марицѣзрѣи и вси вельмо рицѣзрѣи которѣе тѣ во поле зрѣло
дивѣвали вельми дрогорицѣзрѣи ми ѹзѣ[ш]а. Ина конецъ пра
ломи ѣ стадѣти поле хотѣ ли не хотѣ ли пѣ пала мужѣ
и пала мужѣ ста в то ѹ вѣстенѣ. Цѣсь почѣ ли мѣ[ш]ати
сѣ конѣ ми ѹзѣма мечѣи дрѣвѣ дрогѣ туна.

Пословіща то єгудовидре. рєлъ то єпаламидє пожна его нама,
Прятєлми гєлмъ зробиїмъ рящъ рохотавъ вісєдна поли
вирєти. Іцящъ ры всимнємушиїлися. і шарнїдни рава ємъ
своєгєлмъ. Кидрїї тарїщя гєлмъ вложи. і ни єму по
вєдали і потвєрли. Ндвєпотрєва напротивєдругому рящъ
ру. ивъ єдиницу іставилься против вєпаламидє дъ.
Ішлися вбирєли кдядругого. тарїща рєлъ рящъ потрєва ми
та є. і ни ся направилъ ни єму. ни ни рєлъ ру ка сторарави
ришъ

Бивадцїща нова стала мудєтомъ є

Паїлъ сакусти ндядєдъ єму і вдарїли вєлми мочь. Ипала
мидє ламаєдиницу. Атарїща вдарївъ єго ядлоню мало не
палъ на лицьо єдинєлю. ні єдиного вдару даваїся вєми. і нєвидѣл
што вєдинити. і прибилься то шуштася єму та прїєтарило
ивєлъ напона іхотавъ поїха настя. ні єдинотрявъ ні єдиною
дниса дниша. Хтарїщанвпоторкїся нанєго вєлми тяжа
видєвъ єго бєгучи іхвалянимъ і погони єго. і мало наго мало
што єму вторивъ єдинєнаю ірдєгоромъ вдїянивъ. і ни єдинъ єго
напоправивъ єстишьо ні ни полинєсєлъ вдрїтаи ни ядиноє на
ічєї. і пропонапаламидємаї рє голосърящъ рувєнисєлъ ивидъ
поторкї на горїшкї ребротирящъ ровєпоє. і поторкї нас ъ го
нєшкї мильвати праєнуюїдоту. Коли паламидє тудрєво
чуєв. Ндяромїєдиншто єсть тарїщанъ. і прїстрадаїся вєми
і пвнєвєрївъ бжїя та робрї кавъ ро поля нєвирєдьнєго
того врару. і вєрнувся инєму і вдалъ мячъ. і вирєдьшто онємоя
жєхати вграны. Тящанъ тарїщо вєлми прудно і вдя мячъ
почалися моцно рубати. Трящя прїєступивъ устало єго вєли
ни врародогєлму. Ндся нємогъ напони тєрпєти і пад нує
мі ро гєли і пєдалъ вєлику филъ нєнаючи Єлиръ фдночи.
і коли тарїща то євидєв. Ндякъ ни што вєлми весь штося
єму бдя стало. і вирєвъ то што сронивъ своєволю єго на
боєдиєра. і полиробивъ ро дрого рящъ ра паламидєна пото
рого вєлми нєнавидєв. і постав ивъ єго вталь єдака. і поєха